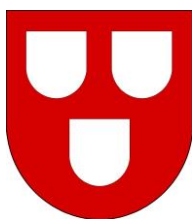

LHOTKA

Poznámky k návrhům obecního znaku a vlajky

Znak středověkého cechu malířů štítů

O TVORBĚ OBECNÍCH ZNAKŮ

Z poznání historického vývoje městských a obecních znaků lze ze skladby užitých znakových figur a dalších souvislostí odvodit pohnutky, stanovit příčiny a inspirace jejich volby. Můžeme je rozdělit do několika skupin. Vyjmenujeme jen některé.

Mnoho obecních znaků je odvozeno od znaků vrchností. Ať od znaku krále u měst královských, či od znaku šlechtického majitele, biskupa nebo církevní instituce u měst poddanských. Při jejich tvorbě bylo snahou navrhovatelů odlišit nějakým způsobem znak obce od znaku vlastníka. Stávalo se tak různými způsoby, jakými bylo přijetí pouhé části znaku, zmenšení znakových figur, změna tinktur znakového pole či znamení, nebo doplnění další figurou nebo znamením atp.

Jinou skupinu tvoří znaky odvozené od přírodních podmínek. Například použitím figury kopce je charakterizováno prostředí, ve kterém obec leží. Vlnité břevno má obvykle souvislost s existencí vodního toku. Stejným způsobem vypovídá vyobrazení skály. Stromy mohou symbolizovat okolní lesy. Některá znamení ukazovala na převažující zaměstnání obyvatel. Proto se objevují ve znacích motivy zemědělské, vinařské, chmelařské, rybářské, hornické atd. Ve znacích se připomínaly i různé události.

Jednu z nejcennějších skupin jsou znaky ukazující užitými symboly na jméno obce. Tak jak je například jabloň ve znaku Jablonce nad Nisou, rak ve znaku Rakovníka, sova ve znaku Sovínek, či měsíc - luna ve znaku Loun. Takovým znakům se říká „znaky mluvící“.

Současné tendence ve tvorbě obecních znaků se přidržují již osvědčených metod a postupů. Přesto jsou některé figury pro obce bez statutu města nepoužitelné. Například hradby, jejichž fyzická existence byla vysoce ceněnou výsadou a pýchou každého města a zároveň jejich nejpřípadnějším symbolem.

Podvýbor pro heraldiku a vexilologii Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky preferuje u obcí znaky jednodušší, které více odpovídají původním praktickým funkcím znaků a také významu uživatele. Podoba navrženého znaku musí bezpodmínečně být v souladu s pravidly, zásadami a uzanci heraldiky. Nemá kolidovat se znaky již v České republice užívanými. Má být jednoznačným a nezaměnitelným symbolem konkrétní obce.

Z HISTORIE OBCE

Následující řádky nemají ambici být vyčerpávajícím pojednáním o historii obce. Budou zmíněny především ty skutečnosti, které mohou být pro výběr heraldických figur do znaku obce inspirující.

Odborná literatura uvádí první zmínku o vsi Lhotka v písemných historických pramenech k roku 1547 podle zápisu v Deskách zemských (Antonín Profous. Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny. Díl II. CH-L. Praha 1949, s. 518, dále Profous, Místní jména). Profous však uvedené roční datum 1547 doplňuje letopočtem 1520 v závorce. Tento údaj lze vysvětlit. V roce 1541, při požáru Pražského hradu, shořela velká část kvaternů zemských desek. Byla to velice závažná ztráta, zejména právních jistot, kterou bylo nutné co nejdříve napravit. Držitelé zemskodeskových statků byli vyzváni k obnovení zápisů o drženém majetku.

Hrad Valdek z ptačí perspektivy
(zdroj Wikipedie).

Výše uvedený zápis o drženém majetku se týkal panství hradu Valdeku. Na přelomu 15. a 16. století byl hrad Valdek v držení králem Vladislavem II. Jagellonským, který jej zastavoval. Před

rokem 1509 byl zástavním držitelem Valdeku a příslušného panství Litvín z Klinštejna. V roce 1509 získal právo vyplatit zástavu Valdeku Kunata Pešík z Komárova. O předání hradu uzavřel Kunata Pešík dne 16. 10. 1511 smlouvu s Mandalenou z Vrtby, vdovou po Litvínovi z Klinštejna. Kunata Pešík měl čtyři syny Jana, Václava, Petra a Jindřicha. Ti se o děděný majetek rozdělili. Nejstarší Jan obdržel na svůj díl hrad Valdek se stodolou, pasekou, štěpovím okolo hradu, rybníčkem před hradem, dvůr Bezdědice, vsi pusté **Lhotku** a Roudničku, část hory Plešivce, Vésky přední a zadní, Hrachoviště, Cheznovice (krom tří lidí), lesy jisté, výplatu na dědinách těch, které držela Mandalena Klinštejnská z Vrtby a některé vsi od Příbrami. Měl za povinnosti žít u sebe svobodnou sestru Dorotu a postarat se o její věno, měl přidány některé příbramské vesnice a úřad ve Skřipeli (August Sedláček. Hradky, zámky a tvrze Království českého. Díl VI. Podbrdsko. Praha 1889, s. 179, dále Sedláček, Hradky). O rozdělení majetku uzavřeli bratři smlouvu, vloženou do Desek zemských. Zřejmě se tak stalo v roce 1520 a obnovený zápis z roku 1547 tento údaj zmiňuje. Teoreticky se obec Lhota připomínala už v roce 1520 v nedochované písemné smlouvě o dělení majetku mezi bratry Pešíky.

Erb Pešíků z Komárova
(zdroj Wikipedie)

Z Janových (†1574) synů dědil valdecké panství Kryštof (†1586). Statku se ujal jeho bratr Šebestián. Kryštofovi potomci přestali obývat hrad Valdek, který začal pustnout a ve vsi Podluhy postavili tvrz (Miroslav Bělohlávek a kol. Hradky, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku [IV]. Západní Čechy. Praha 1985. s. 267, dále Bělohlávek, Hradky IV.).

K podstatným majetkovým změnám došlo po bitvě na Bílé hoře v roce 1620, kdy poražení účastníci českého stavovského povstání (1618-1620) byli potrestáni konfiskacemi majetku. Václav Pešík, rytíř z Komárova byl dne 23. 6. 1623 konfiskační komisí odsouzen k propadnutí třetiny majetku. Ve výčtu konfiskovaného majetku je statek Podluhy – tvrz a ves Podluhy s dvorem poplužním, pivovarem, mlýny, hutí železnou s doly a rudami, lesy a jiným příslušenstvím; zámek v lese pustý, řečený Valdek a vsi **Lhotku** s dvorem poplužním, Vísku, Cheznovice a Hrachoviště. Konfiskovaný statek byl postoupen Marii hraběnce Slavatové, roz. z Valdštejna. Po její smrti (†1623) její sestra Eliška ze Žirotína, se souhlasem české komory, prodala statek Podluhy Marii Eusebii hraběnce z Martinic, s výjimkou honby na zvěř, která byla vyhrazena pro královské panství Zbiroh. Václav Pešík obdržel milost na dvě třetiny jmění zaručené císařovým pojištěním z 9. 7. 1628. Pešík se však zúčastnil saského vpádu v roce 1631

do Čech a byl znovu pokutován ztrátou poloviny majetku z ponechaných dvou třetin původního majetku ve prospěch královského fisku. Vdova Eva, syn Jan Litvín a dcera Markéta usilovali o vrácení majetku, který byl zaručen císařem v roce 1628, ale ještě v roce 1658 ničeho nedosáhli. Na podzim uvedeného roku byl jejich nárok částečně uspokojen a zbytek byl v roce 1664 znovu pojištěn (Tomáš V. Bílek. Dějiny konfiskací v Čechách po r. 1618. Praha 1882, s. 426).

Erb Bořitů z Martinic
(kresba Jiří Louda).

Nabyvatelka statku Valdeku Marie Eusebie z Martinic, získala v roce 1622 z pobělohorských konfiskací panství Hořovice, k němu byl valdecký statek připojen. V roce 1626 vše postoupila svému manželovi Jaroslavu Bořitovi z Martinic. Ještě za jeho života přešlo hořovické panství na syna Jiřího Adama Bořitu z Martinic (†1651). Vdova Johana, roz. princezna z Gonzagy-Castiglione, odkázala v roce 1652 hořovické panství švagru Bernardu Ignáci Bořitovi z Martinic († 1685). Po něm dědila dcera Terezie Františka (†1706), provdaná za Jana Františka z Vrbna a Bruntálu, kterému v roce 1690 hořovické panství postoupila (Bělohlávek, Hradý IV, 1985, s.92-94). Hraběcí rod z Vrbna držel Hořovice až do konce patrimoniální správy, kterou v roce 1850 nahradila správa státní.

Historická topografická literatura z 18. a 19. století přináší o Lhotce několik informací.

V roce 1788 patřila Lhotka k alodiálnímu panství Hořovice, které vlastnil Evžen říšský hrabě z Vrbna a Bruntálu, rytíř Řádu Zlatého rouna a nejvyšší dvorský maršálek Království českého. Dědil panství po úmrtí jeho otce Norberta v roce 1728. Lhotka (také Lhota) měla 30 domů a kostel sv. Anny. Ke vsi je počítán mlýn v Janově (Jaroslaus Schaller. Topographie des Königreichs Böhmen. Achter Theil. Berauner Kreis. Prag und Wien 1788, s. 105).

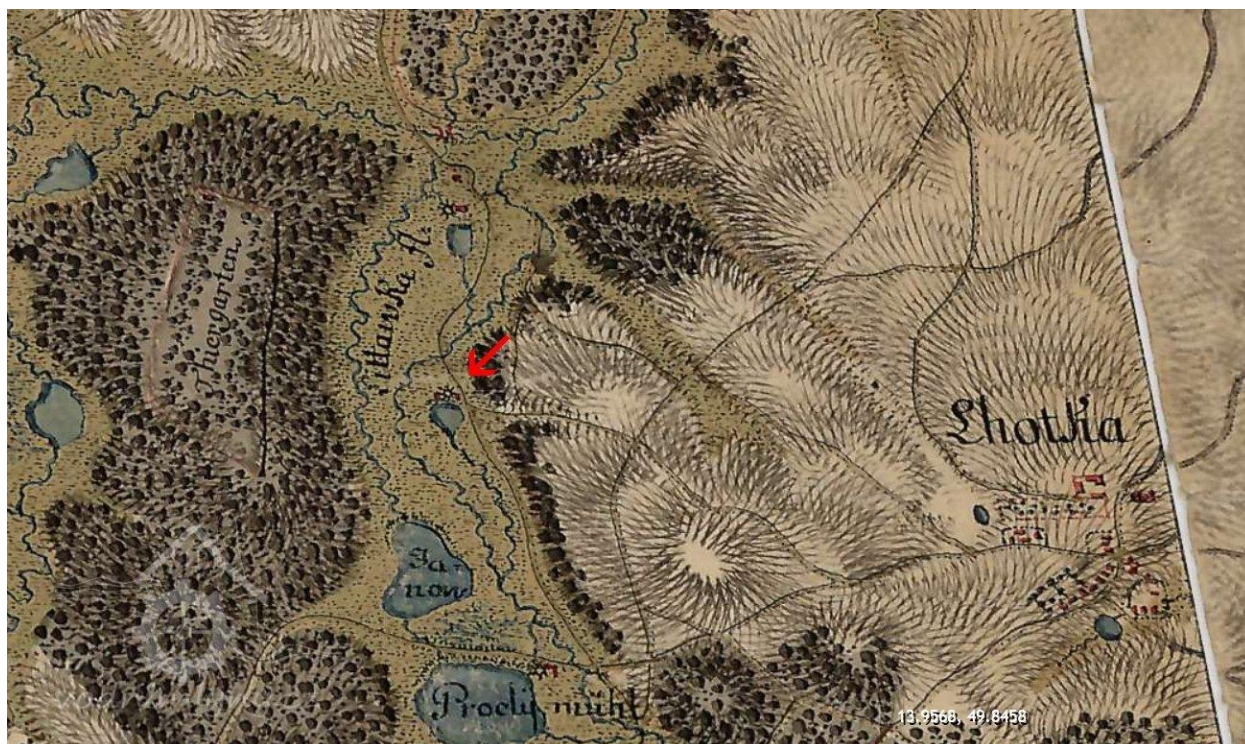
František Palacký v roce 1848 vydal topografickou práci, v níž uvedl ves Lhotku jako součást panství Hořovice, v držení Evženem hrabětem z Vrbna. Ves tvořilo 52 domy, v nichž žilo 374 obyvatel české národnosti (František Palacký. Popis Království českého. Praha 1948, s. 270).

V roce 1849 patřila Lhotka k panství Hořovice a Jinec, resp. ke statku Jinec, v majetku Evžena

hraběte z Vrbna a Bruntálu, které v roce 1830 zdědil po otci Rudolfovi hraběti z Vrbna a Bruntálu, nejvyšším komoří Království českého. Lhotka byla tvořena 52 domy s 346 obyvateli. Přifařena byla do Bezdědic (kostel Nanebevzetí Panny Marie). Byla zde veřejná kaple sv. Anny, hospodářský dvůr s ovčínem a ovocným sadem. Ke vsi patří na říčce Litavce ležící mlýn Janovka (Johann Gottfried Sommer. Das Königreich Böhmen. Sechzehnter Band. Berauner Kreis. Prag 1849, s. 265, 279).

České encyklopedické dílo Ottův slovník naučný začalo vycházet od roku 1888 a mělo 28 svazků. Patnáctý díl z roku 1900 přináší i heslo Lhotka (celkem 77 lokalit stejného jména). Podle sčítání lidu z roku 1890 měla ves 65 domů se 432 obyvateli české národnosti. Byla zde kaple sv. Anny, poplužní dvůr a na Litavce mlýn s pilou. Je také poznamenáno, že „kdysi kvetlo zde *cvočkářství*“ (Ottův slovník naučný. Díl XV. Praha 1900, s. 1002).

Obec leží na severovýchodním úpatí vrchu Plešivce, který dominuje okolní krajině. V minulosti zde byl lom s těžbou zdejší křemencové horniny. Dnes je lom zatopený a nazývá se Smaragdové jezírko (www.lhotka.cz/historie).

Mlýn Janov (šipka) s říčkou Litavkou a ves Lhotka na mapě 1. vojenského mapování z let 1764-1768 a 1780-1783 (zdroj www.vodnimlyny.cz).

O JANOVSKÉM MLÝNU

Součástí obce Lhotky je místní část Janov s mlýnem na říčce Litavce. Připomíná se v roce 1623 zřejmě ve výčtu dalších mlýnů na Litavce (v konfiskačním zápise nejmenován a je použito množné číslo „mlýny“). Mlýn Janov má čp. 24. V minulosti byla součástí mlýna pila. Dnes jsou zde dvě francisovy turbíny na výrobu elektrického proudu. První známý majitel byl v roce 1840 Jan Draxler. V letech 1912-1918 je zmiňována dcera mlynáře Anna Havrlíková a v roce 1930 vlastnil mlýn Ferdinand Havrlík. Nyní je majitelem Jiří Havrlík. Mlýn je pro veřejnost nepřístupný (www.vodnimlyny.cz).

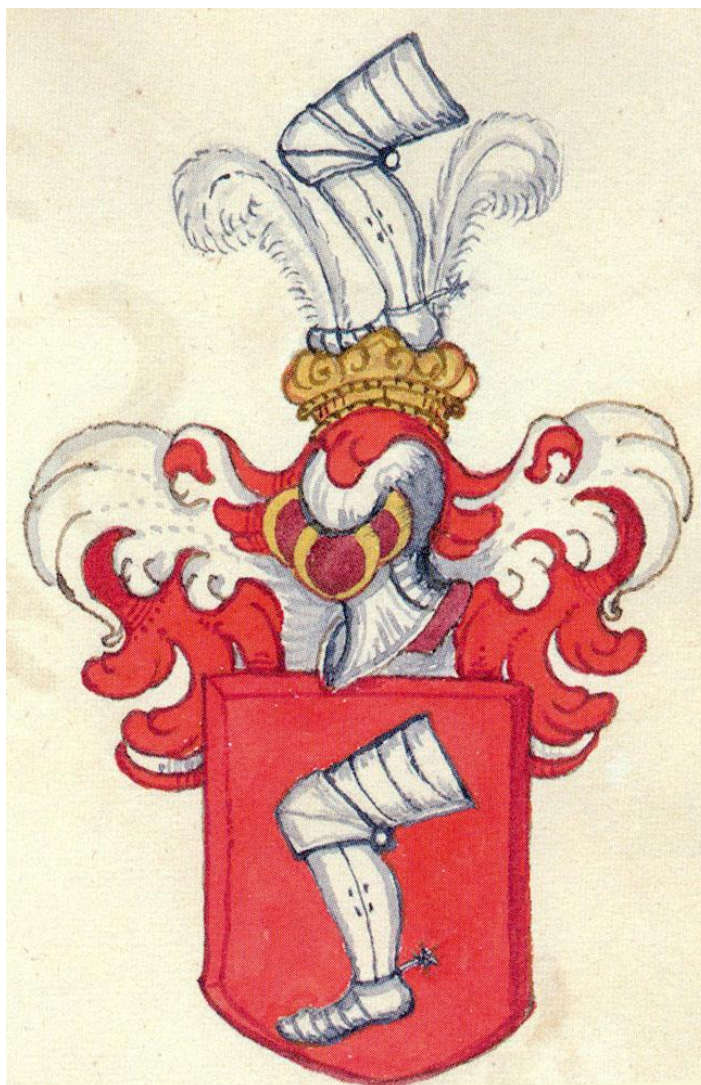
Sv. Anna s Pannou Marií a Ježíšem
(Sv. Anna Samotřetí, lidová podmalba na skle z třetí čtvrtiny 18. století, z okolí Vrchlabí).

O KAPLI VE LHOTCE A O SVATÉ ANNĚ

Kaple sv. Anny ve Lhotce byla postavena jako veřejná v roce 1761 Evženem hrabětem z Vrbna a Bruntálu a na Hořovicích na základě slibu, že tak učiní, když se jeho tři nemocné děti uzdraví. Děti se uzdravily a kaple byla dne 25. 5. 1761 vysvěcena.

Sv. Anna byla matkou Marie, která pak porodila Ježíše. Bývá zobrazována v zeleném plášti a červených šatech. Zelená je vykládána jako barva označující znovuzrození a nesmrtelnost a červená jako barva lásky. K jejím atributům patří brána (jeruzalémská Zlatá brána, místo setkání s Jáchymem, budoucím manželem), kniha (učí číst dceru Marii), lilie (znamení čistoty – shodně jako její dcera Marie i ona „neposkvrněně“ počala). V ikonografii sv. Anny nacházíme často

zobrazení tzv. sv. Anny Samotřetí – je zobrazována společně s dcerou Marií a vnukem Ježíšem (Hynek Rulíšek. Slovník křesťanské ikonografie. [České Budějovice] 2006, nestránkováno). Sv. Annu i Pannu Marii symbolizuje lilie, Ježíše říšské jablko, jako znamení vlády nad všemírem.

Erb Pešíků z Komárova
Tzv. Dírenské erbovníky z 80. let 17. století.

O ERBU PEŠÍKŮ Z KOMÁROVA A BRUNTÁLSKÝCH Z VRBNA

Pešíkové z Komárova jsou šlechtickým rodem, se kterým je spojena nejstarší poznatelná historie obce Lhotka. Erbem rodu byl červený štít a v něm obrněná stříbrná noha s ostruhou a poutem a kouskem řetězu. Na štítě přilba s červeno-stříbrnými příkrývadly a klenotem stříbrného pštrosího pera a obrněné nohy jako ve štítě (August Sedláček. Českomoravská heraldika. Část zvláštní. Praha 1925, s. 149, dále ČMH II.). August Sedláček v ČMH II. k tomu poznamenává „ostruhy a zdobení na noze mělo by býti zlaté“ a zmiňuje chybné zobrazení modrého štítu v tzv. Jakubičkově sbírce. Barevné vyobrazení erbu Pešíků z Komárova přinášejí tzv. Dírenské erbovníky z 80. let 17. století (Martina Hrdinová. Erby ctihodné šlechty slavného Království českého. Edice a analýza dvou erbovníků české šlechty z 80. let 17. století. Praha 2013, s. 266, č. erbu 234, 1526, 2050).

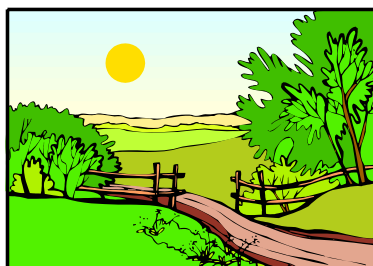
Erb Pešíků s Komárova s vyobrazením erbovní pověsti
(Paprocký, Diadochos III. 1602, s. 202)

Polský šlechtic Bartoloměj Paprocký, působící v Čechách ve službách Zajíců z Házmburka, publikoval v roce 1602 v díle Diadochos erbovní pověst o erbu Pešíků z Komárova. Jistý šlechtic byl se svým služebníkem uvězněn a oba vězňové byli k sobě připoutáni za nohu okovy spojené řetězem. Aby služebník umožnil pánovi utéci z vězení, uřezal si svou nohu ve stehně pán z vězení utekl. Paprocký uvádí vyobrazení této scény na příslušném dřevořezu (Bartoloměj Paprocký z Glogol a z Paprockéwůle. Diadochos. III. O stavu rytířském. Praha 1602, s. 202).

Erb Bruntálských z Vrbna
(kresba Jiří Louda)

Významnými vlastníky hořovického panství a také Lhotky byli hrabata z Vrtby a Bruntálu („Freudenthalu“), původem z Opavska. Jejich erbem byl modrý štít se zúženým břevnem, provázeným nahoře třemi liliemi vedle sebe, dole třemi (2, 1) liliemi, vše zlaté. Klenotem na korunované přilbě s modro-zlatými příkryvadly byl prvotně toulec prostřelený šípem, později zlatý sloup prostřelený zlatým šípem (ČMH II., 1925, s. 327).

O JMÉNU

Podle Ottova slovníku naučného je v Čechách vsí pojmenovaných Lhotka 77 (včetně těch s různými dalšími přívlastky). Význam místního jména je shodný jako u vsí pojmenovaných Lhota. Podle jazykovědců jméno vzniklo ze staročeského *lhota*, *lhóta*, s významem „*polehčení, osvobození, svoboda*“. Toto jméno dostávaly osady zakládané na lední půdě, kde byli osadníci osvobozeni do jisté lhůty, tj. na přesně smluvený počet let, od všech platů, jako kompenzaci za vykácení lesa a zúrodněním půdy (Profous, Místní jména, 1949, s. 516). Bylo zřejmé, že vzniklá pole dokázala přinést uspokojivou úrodu následující rok po vykácení lesa, vykloučení pařezů a případného žďáření (vypálení ohněm). Následně vyžadovala pole hnojení, které bylo v té době možné chlěvskou mrvou. Musel se tedy rozvinout chov domácích zvířat. To vše vyžadovalo čas a proto ona „lhůta“. Teprve při vytvoření přebytků zemědělských produktů, které se daly prodat, se mohlo počítat s finančními příjmy. Vrchnost si tak zajišťovala své budoucí peněžní výnosy.

NÁVRHY ZNAKU

- ☛ Znak č. 1** – V červeném štítě nad zeleným vrchem s třemi zlatými liliemi vedle sebe, stříbrná zlatě zdobená obrněná noha, dole s poutem a utrženým řetězem se zlatou ostruhou.

Vrch symbolizuje vrch Plešivec, na jehož úpatí ves leží. Lilie mají dvojí výklad, vztahují se ke sv. Anně, již je zasvěcena lhotecká kaple, a také k erbů hrabat z Vrbna, kteří byli vlastníky obce od roku 1690 a také stavebníky kaple sv. Anny. Obrněná noha je převzata z erbu rytířů Pešíků z Komárova, s nimiž je spojena první zmínka o obci v písemných historických pramenech. Rod vlastnil Lhotku až do pobělohorských konfiskací (1623).

- ☛ Znak č. 2** – Červeno-modře polcený štít. Vpravo doleva obrácená stříbrná zlatě zdobená obrněná noha, dole s poutem a utrženým řetězem se zlatou ostruhou. Vpravo snížené zúžené vlnité stříbrné břevno, nad ním dvě lilie vedle sebe převýšené říšským jablkem, vše zlaté.

Pravá půle znaku odkazuje na Pešíky z Komárova, první poznatelné vlastníky obce. Vlnité břevno symbolizuje říčku Litavku lilie a říšské jablko má vztah ke sv. Anně, které je zasvěcena lhotecká kaple.

- ☛ Znak č. 3** – Ve stříbrném štítě nad stříbrnou zúženou vlnitou patou zelený vrch se zlatým palečným mlýnským kolem. Z vrchu rostou dva jehličnaté stromy v přirozené barvě a mezi nimi dva modré zkřížené hvězdicové vrtáky, přeložené modrým kladivem na červeném topůrku.

Zelený vrch symbolizuje vrch Plešivec, na jehož úpatí ves Lhotka leží. Vlnitá pata odkazuje na říčku Litavku a palečné mlýnské kolo na mlýn Janov. Jehličnaté stromy posilují symboliku Plešivce. Kamenické nástroje se vztahují k historickému lomu.

- ☛ Znak č. 3A** – Ve stříbrném štítě nad stříbrnou zúženou vlnitou patou zelený vrch se stříbrným kotoučem, v němž je položený routovitý drahokam-smaragd v přirozené barvě. Z vrchu rostou dva jehličnaté stromy v přirozené barvě a mezi nimi dva modré zkřížené hvězdicové vrtáky, přeložené černým kladivem na červeném topůrku.

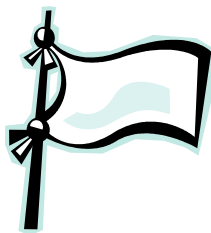
Zelený vrch symbolizuje vrch Plešivec, na jehož úpatí ves Lhotka leží. Vlnitá pata odkazuje na říčku Litavku a kotouč se smaragdem má oporu v existenci Smaragdového jezírka na Plešivci. Jehličnaté stromy posilují symboliku Plešivce. Kamenické nástroje se vztahují k historickému lomu, který je dnes zatopený a nazývaný Smaragdové jezírko.

- ☛ Znak č. 4** – V modrém štítě stříbrné zúžené vlnité břevno. Provázené nahoře třemi liliemi vedle sebe a dole palečným mlýnským kolem, vše zlaté.

Vlnité břevno symbolizuje říčku Litavku, protékající katastrem obce. Lilie mají dvojí výklad, vztahují se ke sv. Anně, již je zasvěcena lhotecká kaple, a také k erbů hrabat z Vrbna, kteří byli vlastníky obce od roku 1690 a také stavebníky kaple sv. Anny. Palečné mlýnské kolo symbolizuje mlýn Janov, který je součástí obce Lhotka

Štít č. 5 – Štít dělený sníženým a zúženým vlnitým břevnem. Nahoře pole červeno-zeleně polcené s říšským jablkem, provázeným pravou a levou půlí polcené lilie, vše zlaté. Dole v modrém poli zlaté mlýnské kolo.

Vlnité břevno symbolizuje říčku Litavku. Vodní mlýnské kolo mlýn Janov. Dvě půle lilie a říšské jablko mezi nimi odkazují na sv. Annu Samotřetí. Jedna půle lilie se vztahuje k ní, druhá k Panně Marii a říšské jablko k Ježíši. Barvy červená a zelená mají přímý vztah ke sv. Anně díky jejímu zelenému šatu a červenému plášti.

NÁVRHY VLAJKY

Vlajky měst a obcí se podle nepsaného pravidla odvozují od znaku. Barva štítu a hlavní figury je obvykle kombinována na list vlajky v podélných pruzích stejné šířky. Problémem návrhu nové vlajky je nesnadnost nacházení nepoužitých variant, protože kombinace dvou, tří i čtyř podélných pruhů v barvách modré, červené, bílé, žluté a zelené jsou v podstatě vyčerpány.

Úskalím návrhů obecních vlajek je také skutečnost, že dosud není k dispozici všeobecně přístupné kompendium vlajek existujících. Stejně tak jako znak, měla by i vlajka mít takovou podobu, aby jeho zaměnitelnost s jiným byla vyloučena.

Ke každému z předkládaných návrhů obecního znaku je přiložen návrh vlajky. Jejich podoba vychází z podoby a barevnosti znaku a znakových figur. Snahou bylo přenést i na vlajku informace obsažené ve znaku a zachovat do určité míry jeho schopnost ikonografické výpovědi. Vexilologická terminologie popisující vlajky je odlišná od heraldické, a proto existují rozdíly v pojmenování a popisování téže figury, či téhož jevu.

Velikost vlajky je dána poměrem šířky listu k jeho délce 2 : 3.

Vlajka č. 1/1 – List tvoří červený žerďový pruh široký třetinu délky listu a dva vodorovné pruhy, bílý a zelený.

Červený pruh je odvozen od červeného štítu, zelený od vrchu a bílý od stříbrné nohy. Uspořádání červeného a zeleného pruhu může vyvolávat představu velkého písmene „L“, které je počátečním písmenem názvu obce.

Vlajka č. 1/2 – List tvoří dva vodorovné pruhy, červený a zelený v poměru 3 : 2. V červeném pruhu bílá žlutě zdobená obrněná noha, dole s poutem a utrženým řetězem se žlutou ostruhou. V zeleném pruhu tři žluté lilie vedle sebe.

Vlajka opakuje podobu znaku. Vrch je transformován do vodorovného pruhu.

Vlajka č. 2/1 – List tvoří červený žerďový pruh široký třetinu délky listu a tři vodorovné pruhy, modrý, bílý a modrý, v poměru 5 : 1 : 2.

Vlajka opakuje základní členění a barevnost štítu. Vlnité břevno je transformováno do vodorovného pruhu.

Vlajka č. 2/2 – List tvoří červený žerďový pruh a v něm k vlajicímu okraji obrácená bílá

žlutě zdobená obrněná noha, dole s poutem a utrženým řetězem se žlutou ostruhou. Vlající pruh tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, bílý a modrý, v poměru 6 : 1 : 1. V horním modrém pruhu dvě lilie vedle sebe převýšené říšským jablkem, vše žluté.

Vlajka opakuje podobu znaku. Vlnité břevno je transformováno do vodorovného pruhu.

- **Vlajka č. 3/1** – Bílý list se zelenými pruhy, svislým, vycházejícím z druhé až čtvrté dvanáctiny horního okraje listu do sedmé osminy šířky listu a vodorovným, vycházejícím z páté až sedmé osminy vlajícího okraje listu do druhé dvanáctiny délky listu.

Bílý list je odvozen od tinktury štítu a zelené pruhy mají oporu v barvě vrchu a stromů.

Zelené pruhy a jejich uspořádání může vyvolat představu velkého písmene „L“, které je počátečním písmenem názvu obce.

- **Vlajka č. 3/2** – List tvoří bílý žerďový pruh se dvěma modrými zkříženými hvězdicovými vrtáky, přeložené modrým kladivem na červeném topůrku. Vlající polovina je zeleno-žlutě polcená se zeleným vodorovným pruhem širokým tři osminy šířky listu při jejím dolním okraji.

Žerďová polovina listu opakuje znamení na vrchem a mezi stromy. Zelené pruhy jsou inspirovány zeleným vrchem a stromy. Žlutý pruh má oporu v mlýnském kole.

- **Vlajka č. 3A/1** – Bílý list se zeleným žerďovým pruhem, širokým čtvrtinu délky listu a modrým vlajícím kantonem širokým tři osminy šířky listu a dlouhým polovinu délky listu. K dolním okrajům listu přiléhá zelený vodorovný pruh široký tři osminy šířky listu.

Bílý list je odvozen od stříbrného štítu, zelené pruhy mají oporu ve vrchu a modrý kanton je inspirován modrými kamenickými nástroji.

- **Vlajka č. 3A/2** – List tvoří dva vodorovné pruhy, bílý a zelený, v poměru 5 : 3. V bílém pruhu dva modré zkřížené hvězdicové vrtáky, přeložené černým kladivem na červeném topůrku. V zeleném pruhu bílé kruhové pole o průměru tři desetiny šířky listu s položeným routovitým drahokamem-smaragdem zelené barvy.

Bílý pruh odpovídá stříbrnému štítu. Kamenické nástroje se shodují se stejným znamením ve štítě mezi stromy. Zelený pruh je inspirován vrchem a bílé pole se smaragdem shodnému znamení ve vrchu.

- **Vlajka č. 3A/3** – List tvoří dva vodorovné pruhy, bílý a zelený, v poměru 5 : 3. V žerďové polovině bílého pruhu dva modré zkřížené hvězdicové vrtáky, přeložené černým kladivem na červeném topůrku. Pod tím v zeleném pruhu bílé kruhové pole o průměru tři desetiny šířky listu s položeným routovitým drahokamem-smaragdem zelené barvy.

Variantní návrh předchozí vlajky posunutím znamení k žerdi. Toto řešení je záměrné, protože vlajka u žerdi „nejméně“ vlaje a symboly sem umístěné jsou lépe čitelné a vlajka je snáze pojmenovatelná. Uvedený způsob návrhu vlajky bude ještě použit.

- **Vlajka č. 4/1** – List tvoří pět vodorovných pruhů, žlutý, modrý, bílý, modrý a žlutý

Modré pruhy se shodují s barvou štítu, žluté pruhy jsou odvozeny od zlatých figur lilí a mlýnského kola. Bílý pruh má oporu ve stříbrném vlnitém břevnu.

- **Vlajka č. 4/2** – List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, bílý a modrý v poměru 9 : 2 : 9. V horním modrém pruhu tři žluté lilie vedle sebe, v dolním modrém pruhu žluté palečné mlýnské kolo.

Vlajka opakuje podobu znaku. Vlnité břevno je transformováno do vodorovného pruhu. Jeho „vlnění“ způsobí „vlání“ vlajky.

▣ **Vlajka č. 5/1** – List tvoří čtyři vodorovné pruhy, červeno-zeleně polcený, bílý, žlutý a modrý.

Horní pruh opakuje barevnost polceného štítu, bílý pruh má oporu ve stříbrném vlnitém břevně, žlutý je inspirován zlatým kolem a modrý pruh se shoduje s modrým polem.

▣ **Vlajka č. 5/2** – List tvoří čtyři vodorovné pruhy, červeno-zeleně polcený, bílý, žlutý a modrý, v poměru 5 : 1 : 1 : 1. V horním pruhu říšské jablko, provázené pravou a levou půlí polcené lilie, vše žluté.

Horní pruh opakuje podobu horního pole znaku, bílý pruh má oporu ve vlnitém břevnu, žlutý pruh je odvozen od mlýnského kola a modrý od dolního pole štítu.

▣ **Vlajka č. 5/3** – List tvoří tři vodorovné pruhy, modrý, bílý a modrý, v poměru 5 : 1 : 2, a červeno-zeleně polcený kanton široký pět osmin šířky listu. V kantonu říšské jablko, provázené pravou a levou půlí polcené lilie, vše žluté.

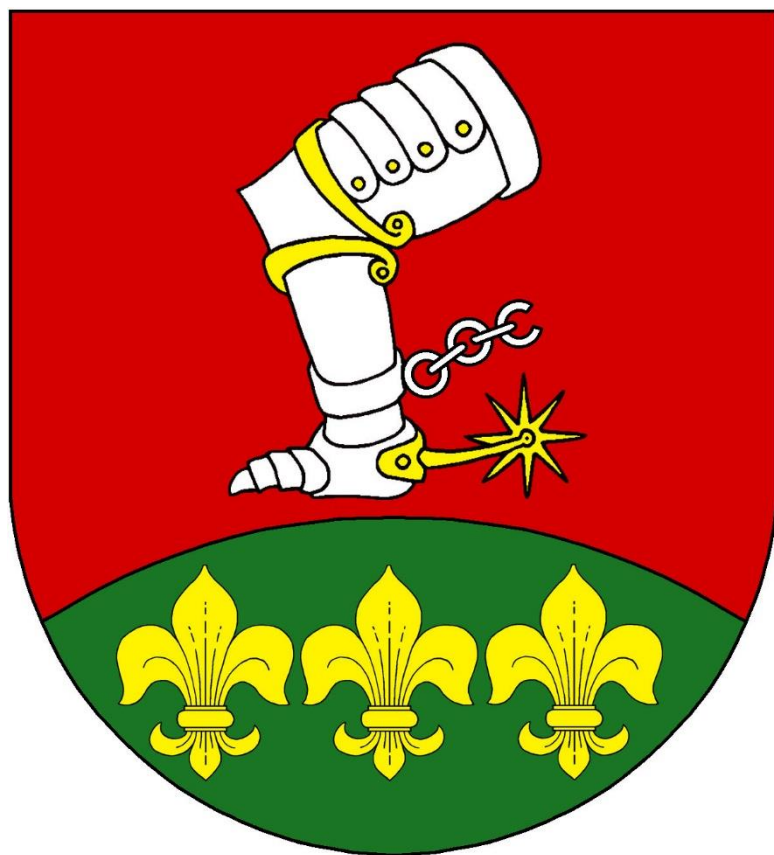
Kanton opakuje horní polovinu štítu znaku, modré pruhy jsou odvozeny od modrého pole a bílý pruh od břevna. Viz také výklad k návrhu vlajky č. 3A/3.

Všechny návrhy znaků i vlajek jsou tvořeny na základně příslušných oborových pravidel, zásad a usancí. Volba kteréhokoliv z nich je volbou dobrou.

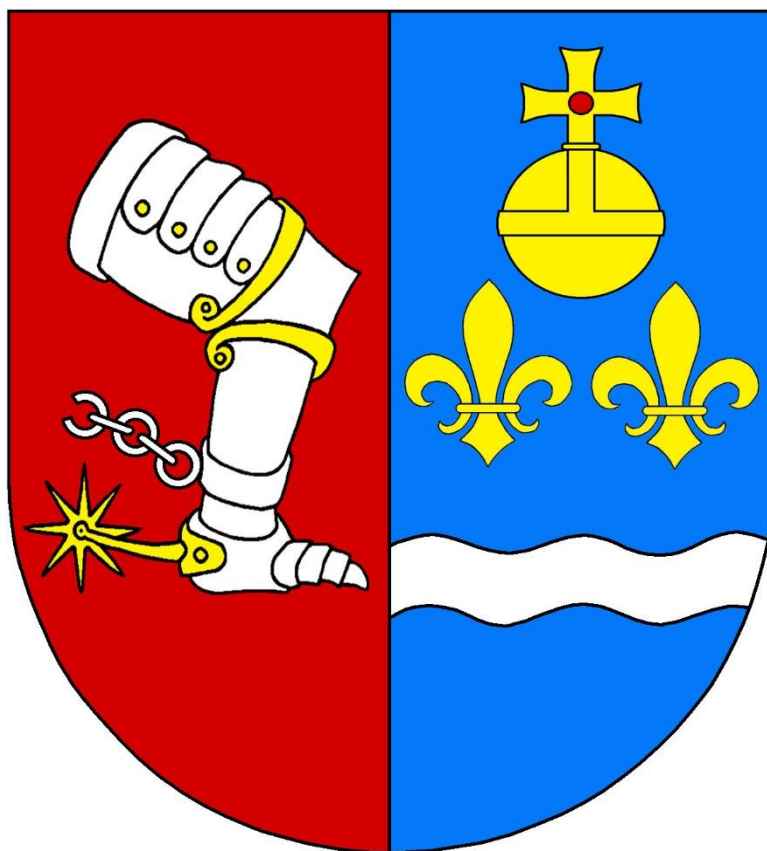
Přeji Vám při Vašem rozhodování šťastné okolnosti.

Stanislav Kasík

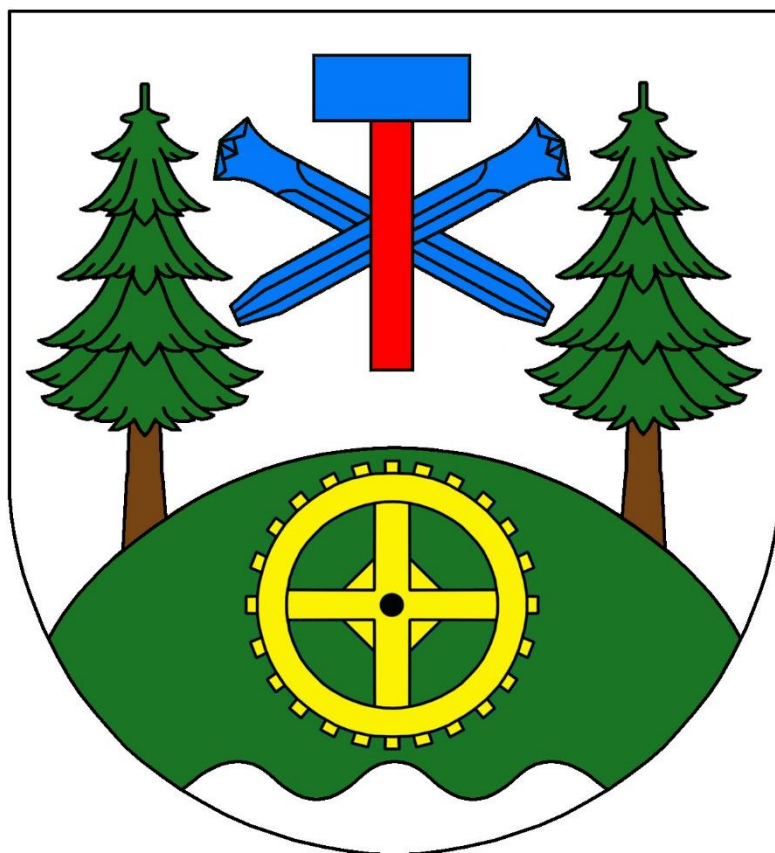
Roudnice nad Labem, 10. července 2024

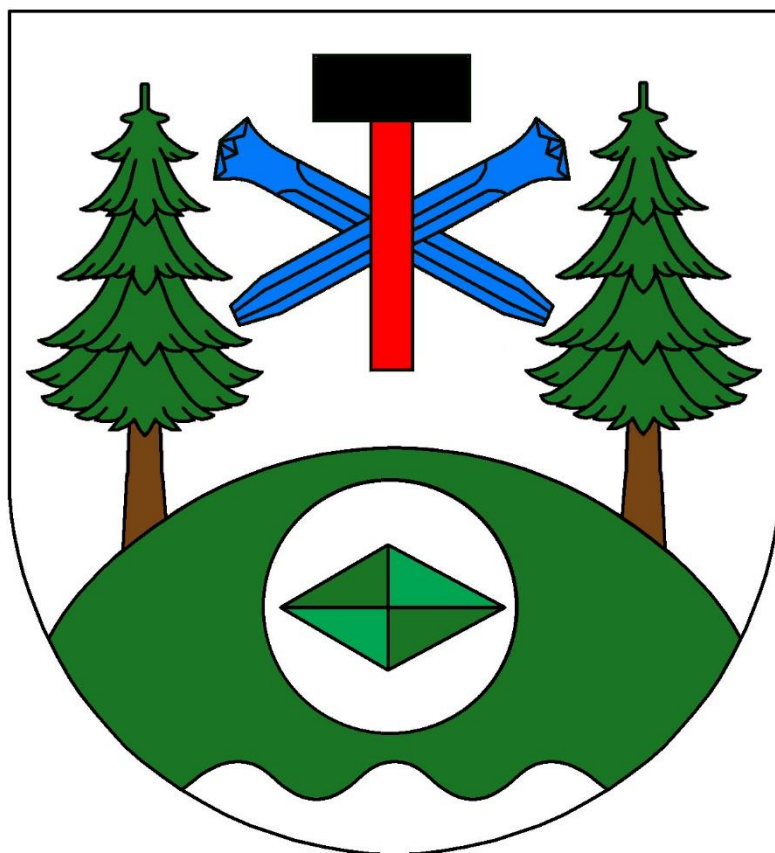
ZNAK 1

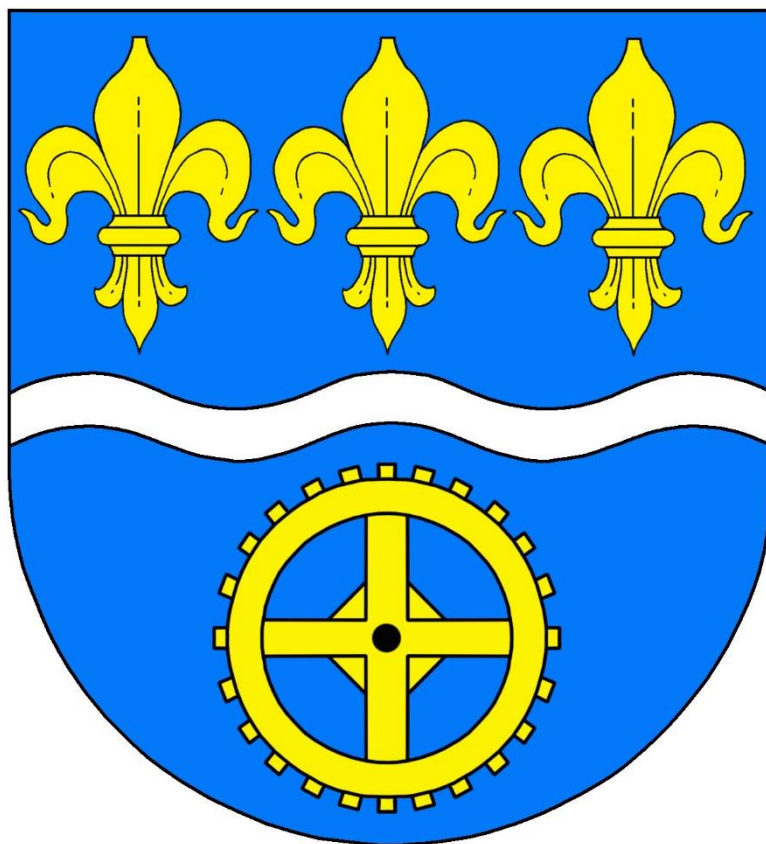
ZNAK 2

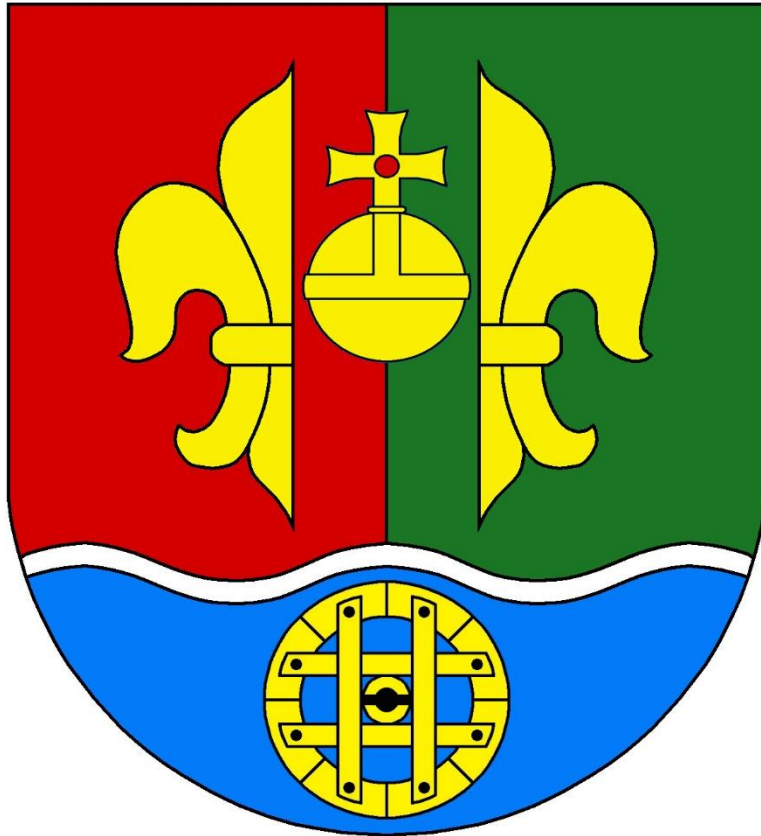
ZNAK 3

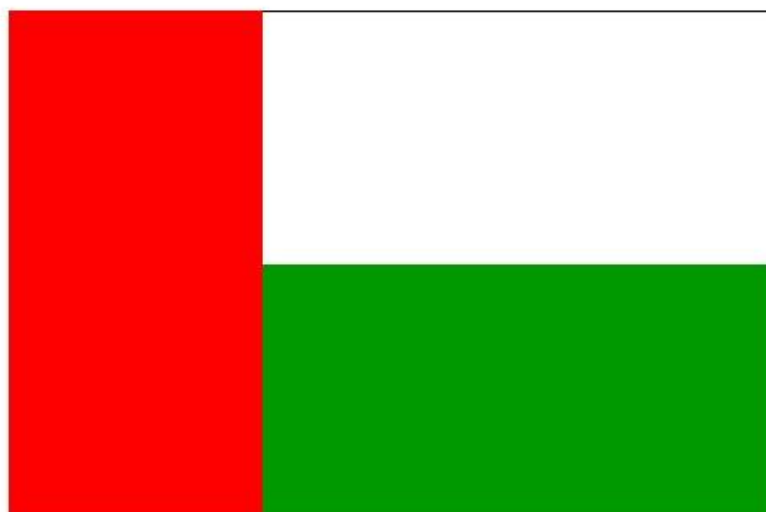
ZNAK 3A

ZNAK 4

ZNAK 5

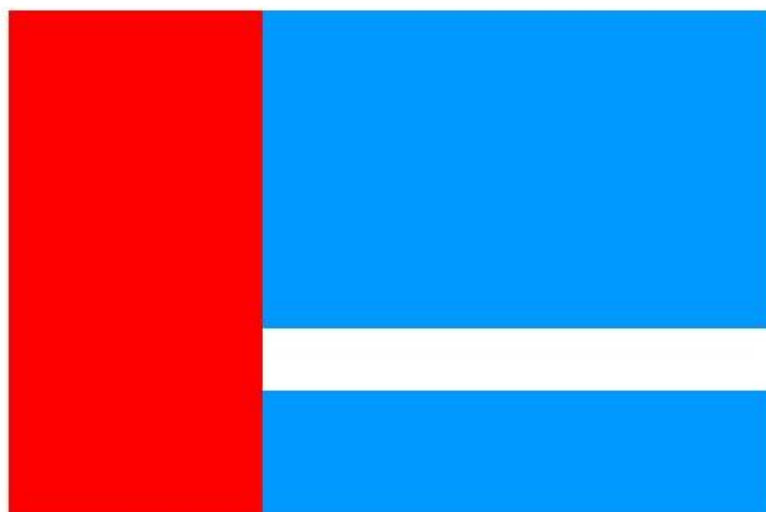
LHOTKA
Návrh vlajky č. 1/1

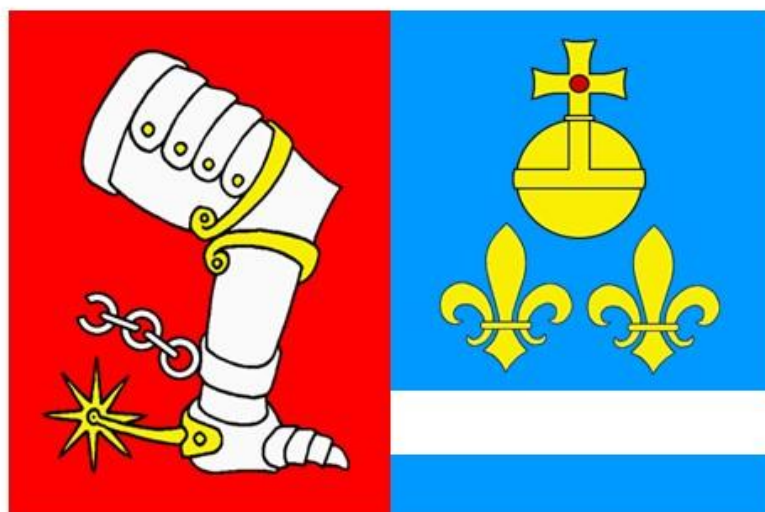
LHOTKA
Návrh vlajky č. 1/2

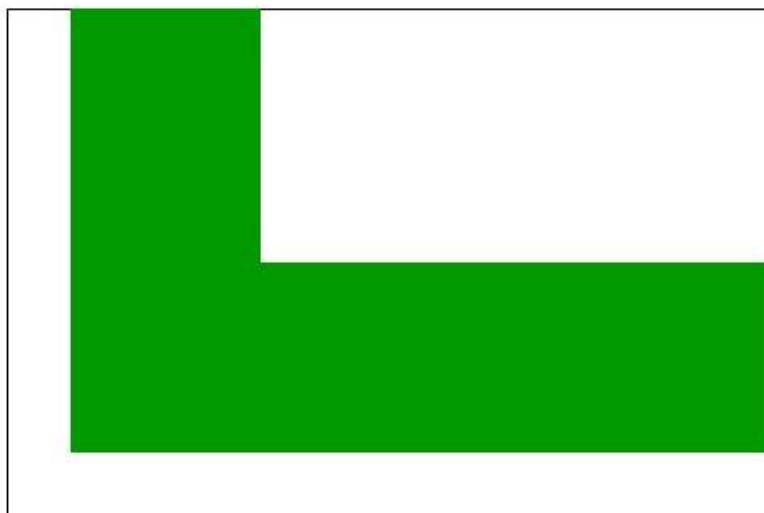
LHOTKA
Návrh vlajky č. 2/1

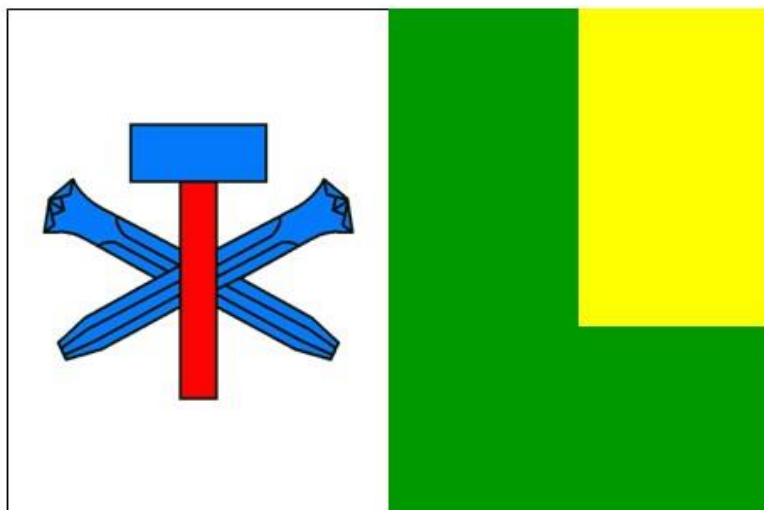
LHOTKA
Návrh vlajky č. 2/2

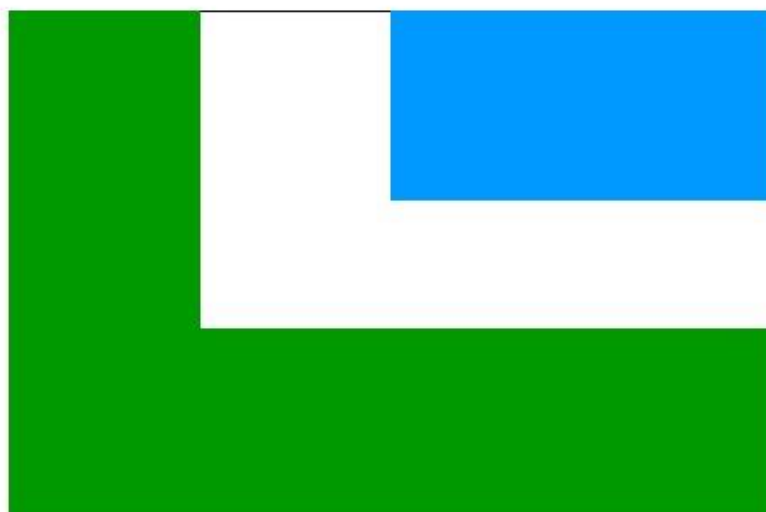
LHOTKA
Návrh vlajky č. 3/1

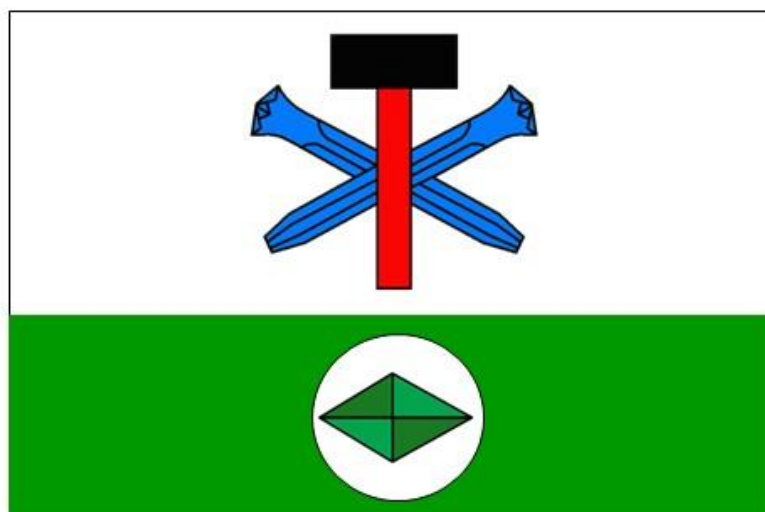
LHOTKA
Návrh vlajky č. 3/2

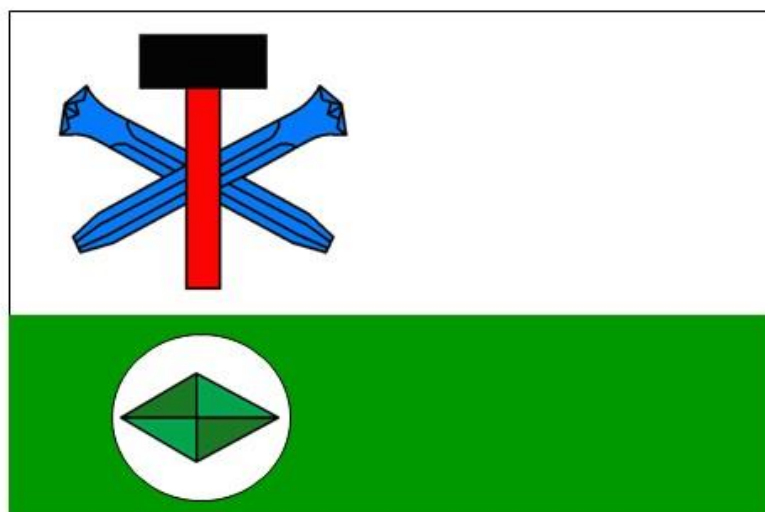
LHOTKA
Návrh vlajky č. 3A/1

LHOTKA
Návrh vlajky č. 3A/2

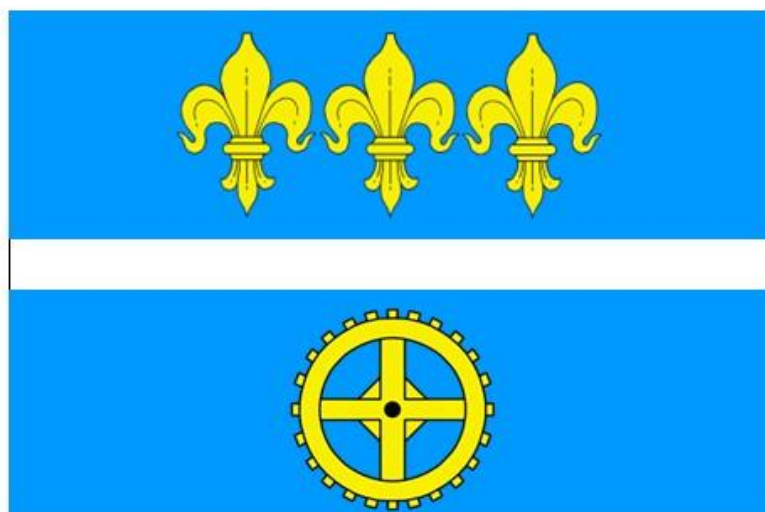
LHOTKA
Návrh vlajky č. 3A/3

LHOTKA
Návrh vlajky č. 4/1

LHOTKA
Návrh vlajky č. 4/2

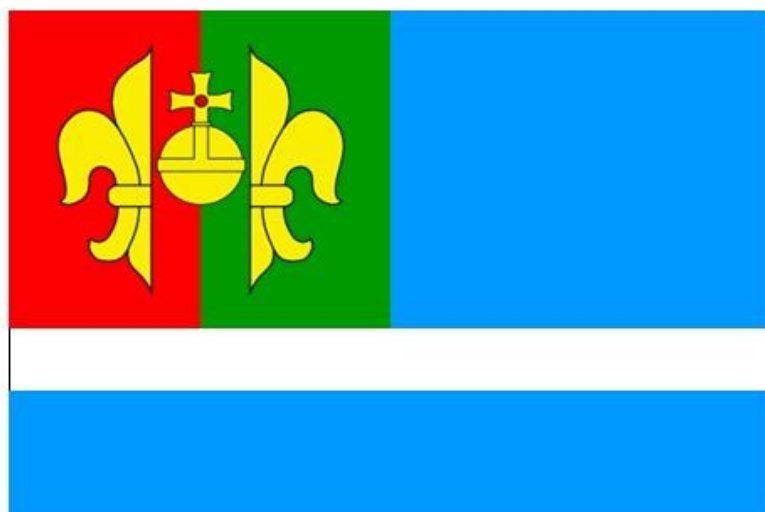
LHOTKA
Návrh vlajky č. 5/1

LHOTKA
Návrh vlajky č. 5/2

LHOTKA
Návrh vlajky č. 5/3

